

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1617/2015
30.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца В.В. из Н.С., чији је пуномоћник Д.М., адвокат из Н.С., против туженог Републичког фонда ПИО, Филијала Нови Сад, кога заступа Н.Г., адвокат из Б., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 961/14 од 16.10.2014. године, у седници одржаној 30.09.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 961/14 од 16.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2589/2013 од 30.10.2013. године, ставом првим и другим изреке, одбијен је предлог туженог за прекид поступка и приговор стварне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу по основу неоснованог обогаћења и накнаде штете за мање исплаћену пензију у периоду од 01.01.2008. до 31.06.2013. године исплати 350.469,91 динар, са законском затезном каматом почев од 01.08.2013. године па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг, за период од 01.01.2008. до 31.07.2013. године, исплати износ од 152.750,54 динара. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 961/14 од 16.10.2014. године, делимично је усвојена, а делимично одбијена жалба тужиоца, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених пензија у периоду од 01.02.2010. до 31.05.2013. године на име главног дуга исплати 134.197,95 динара, са законском затезном каматом почев од 01.08.2013. године па до исплате, и на име законске затезне камате обрачунате на главни дуг износ од 39.146,21 динар, те да му накнади трошкове поступка у

износу од 57.464,96 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате. У преосталом побијаном делу првостепена пресуда је потврђена, а тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 30.666,56 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио посебну ревизију, применом члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09) због битне повреде парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. и члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тач. 2. и 3. Закона о парничном поступку, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника од 04.10.2007. године, тужиоцу је усклађена пензија са пензијама корисника осигурања код Републичког фонда за пензијско о инвалидско осигурање на 3.369,315 бодова, што представља 85% од пензијског основа, почев од 01.08.2004. године и на 4,134,42 бода, што представља 85% од пензијског основа почев од 01.10.2005. године. На основу одлуке министра одбране од 20.03.2008. године, извршено је усклађивање војних пензија за 4,21% почев од 01.01.2008. године. На тај начин је повећана вредност бода са 9,02 на 9,40. Пензије за војне пензионере у току 2008. године су редовно усклађиване, као и пензије корисника осигурања код РФ ПИО, изузев ванредног усклађивања за 11,06%. Током поступка је утврђено да је тужени у 2008. години већ извршио усклађивање за 4,21% корисницима војних пензија, а да је био дужан извршити усклађивање и за разлику до 11,06%, па је прихватањем друге варијанте налаза вештака другостепени суд нашао да тужени тужиоцу за период од 01.01.2008. до 31.05.2013. године на име умањених пензија дугује 208.114,34 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно применио материјално право када је оценио да је тужени одговоран и у обавези да тужиоцу накнади штету због мање исплаћене пензије за период од 01.02.2010. до 31.05.2013. године (период за који потраживање тужиоца није застарело) у износу од 134.197,95 динара, применом члана 172. Закона о облигационим односима, члана 193. став 1. Закона о Војсци Србије и члана 75. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, а у складу са решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање бр. 181-431/08 од 25.01.2008. године. Ово из разлога што је од 01.01.2008. године пензија тужиоца, као војног осигураника, морала бити усклађена на исти начин, под истим условима и у истој висини као и пензија

корисника у осигурању запослених, те да је због неусклађивања пензије тужилац претрпео материјалну штету у висини разлике између примљене и пензије обрачунате уз повећање од 11,06%, коју је тужени дужан да надокнади.

Наиме, одредбом члана 261. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ" 43/94, 28/96, 44/99, 74/99, 3/02 и 37/02; "Службени лист СЦГ" 7/05 и 44/05) било је прописано да се пензије усклађују у односу на плате професионалних војника и да прописе о усклађивању пензија доноси савезни министар за одбрану. На основу члана 199. став 2. Закона о Војсци Србије ("Службени гласник РС" 116/04... 101/10), који је ступио на снагу 01.01.2008. године, наведена одредба Закона о Војсци Југославије је престала да важи.

Према члану 193. став 1. Закона о Војсци Србије, усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању на снагу овог закона, врши се по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Одредбом члана 75. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС" 34/03... 62/13), прописано је да уколико просечан износ пензије корисника у осигурању запослених исплаћене за претходну годину износи мање од 60% од износа просечне зараде, без пореза и доприноса, запослених на територији Републике у претходној години, пензије ће се ванредно ускладити од 01.01. текуће године, за проценат којим се обезбеђује да се износ просечне пензије за претходну годину корисника у осигурању запослених доведе на ниво од 60% просечне зараде без пореза и доприноса исплаћене у претходној години.

Решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање бр. 181-431/08 од 25.01.2008. године ("Службени гласник РС" 20/08), извршено је ванредно усклађивање пензија, вредност општег бода и новчаних накнада од јануара 2008. године. Одређено је да се пензије усклађују за 11,06% и да ће се исплата вршити од 01.01.2008. године.

На основу Одлуке о усклађивању војних пензија за 4,21%, која је објављена у "Службеном војном листу" број 13 од 20.03.2008. године, тужиоцу је извршено усклађивање пензија за 4,21%, почев од 01.01.2008. године. На тај начин је повећана вредност бода са 9,02 на 9,40. Тужиоцу је као и свим војним осигураницима од 01.01.2008. године исплаћивана пензија са тим увећањем, односно према вредности бода од 9,40 динара. Према одредби члана 193. став 1. Закона о Војсци Србије, усклађивање износа пензија војних осигураника врши се по динамици и на начин утврђен за кориснике пензија у осигурању запослених, што подразумева и исти проценат ванредног усклађивања. Другостепени суд је правилно применио наведену одредбу, будући да је тужиоцу као војном пензионеру усклађивање пензија извршено и обрачунато на вредност бода од 9,02 динара, увећањем за разлику између процента ванредног усклађивања пензија корисника пензија у осигурању запослених од 11,06% и процента већ извршеног усклађивања пензија војним осигураницима од 4,21% (друга варијанта налаза

вештака). Дакле, висина штете коју је тужилац претрпео, у виду мање исплаћених пензија за период за који његово потраживање није застарело, утврђена је тако што је пензија тужиоца обрачуната са увећањем од 11,06% на вредност бода од 9,02 динара, умањена за већ исплаћени износ са увећањем од 4,21% на исту вредност бода.

Према изложеним разлозима, наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа
судија
Миломир Николић,с.р.**